

Prolog' i Epistolas pauli

5

Dicit ei iesus. Quia vidisti me thoma cre
didisti: beati qui non viderunt et crediderunt
Ostia quidem et alia signa fecit ih̄s in aspectu
discipulorum suorum quod non sunt scripta in libro h̄
Hec autem scripta sunt ut creditis quod ih̄s est fi-
lius dei: et ut credentes vitam habeatis in noīc eō

B **O**stea manifestauit se iterū **XXI**

Piescus ad mare tyberiadis. **S**anctus
stauit autem sic Erant si simon petrus
et thomas quod dicis didymus et nathanael qui
erat a chana galilee et filius zebedei et alijs ex di-
scipulis eius duo. **D**icit eis simon petrus. **A**la-
do piscari. **D**icunt ei. **V**enimus et nos tecum
Et exierunt et ascenderunt in nauim: et illa no-
ctenbilis prendiderunt. **M**ane autem iam facto
stetit iesus in litora: non tamen cognoverunt discipu-
li quod iesus est. **D**icit ergo eis iesus. **N**uerit: nun-
quid pulmentarium habetis? **R**underunt ei No-
Dicit eis. **M**itite in dexterā nauigii rete: et
inuenietis. **M**iserunt ergo: et iam non valebat il-
lud trahere per multitudinem piscium. **D**icit ergo di-
cipulus ille quem diligebat ih̄s petro. **D**ns ē
simon petrus cui audisset quod dñs est: tunica
succinxit se. **E**rat enim nudus: et misit se in ma-
re. Alij autem discipuli nauigio venerunt. Non
enī longe erat a terra: sed quasi cubitis ducētis
trahētis rete piscium. **C**ur ergo descendērunt in
terrā: viderunt prunas positas et piscē suppo-
situm: et panem. **D**icite eis ih̄s. **A**fferte de pisci-
bus quos prendidistis nunc. **A**scendit simon pe-
trus et traxit rete in terrā plenū magis pi-
scibus centū et quagintatris. **E**t cū iam
tū essent non est scissum rete. **D**icit eis Jesus.
Venite prædete. **E**nīmo autem debet discū-
bentū interrogare eū tu quis es: sciētes quod dñs
est? **E**t venit ih̄s et accepit panem et dabant eis
et piscē sicut. **H**oc iam tertio manifestatus est
ih̄s discipulū suis cum surrexisse a mortuis. **C**ū
grandissent dixit Simon petro iesus. Si
mon ioh̄bis diligis me plus his. **D**ic ei. **E**t
dñe: tu scis quod amo te. **D**ic ei. **P**asce agnos-
meos. **D**icit ei iterū. Simon ioh̄annis dilige-
s me? **A**it illi. **E**uā dñe tu scis quia amo te.
Dicite ei iterū. **P**asce agnos meos. **D**icit ei
tertio. Simon ioh̄bis amas me? **C**otristatus
est petrus: quod dixit ei tertio amas me: et dicit
ei. **D**ñe tu omnia nosti: tu scis quia amo te.
Dicit ei. **P**asce oves meas. **A**men amen di-
co tibi cum esses iunior: cingebas te et ambu-
labas ubi volebas. **C**ū autem senueris: exten-
des manus tuas: et alijs te cinget et duceret
quod non vis. **H**oc autem dixit significans qua
morte clarificaturus esset deū. **E**t cum h̄ dixisset
dicit ei. **S**equere me. **C**onversus petrus
vidit illum discipulum quem diligebat iesus
sequentem: quod et recubuit in cena super pecto-

eius: et dixit. **D**ñe quis est qui tradet te? **H**uc
ergo cū vidisset petrus: dicit iusu. **D**ominus:
hic autem quid? **D**icite ei iesus. **S**ic cū volo ma-
nere donec veniam. **Q**uid ad me. **T**u me sequere. **E**xist ergo fr̄mo iste inter fratres: quia di-
scipulus ille non morit. **E**t non dixit ei iesus.
non morit: sed sic eum volo manere donec
veniam: quid ad te hic est discipulus ille qui
testimonium prohibet de his: et scripsit hec. **E**t
scimus quod verū est testimonium eius. **S**unt au-
tem et alia multa quod fecit iesus quod scribant per
singula: nec ipsum arbitror mundū capere posse
eos qui scribendi sunt libros.

Explícit euangelium secundum Iohannē. In-
cipit prefatio sancti hieronymi in omnes epistles
sancti Pauli.

Primum queris. quod post euangeliū
que supplementum legis
sunt et in quibus nobis exempla
et precepta vivendi plenissime di-
gesta sunt: voluerit apostolus
has epistles ad singulas ecclias destinare?
Hac autem causa factū videſ: ut sc̄z initia na-
scientis ecclesie nouis causis existentib⁹ pue-
nirent: et ut presentia atq; orientia reſecaret vi-
ta et pest futuras excluderet questioēs: ex-
empli prophetarū qui post editā legē moy-
si in qua omnia dei mandata legebantur nihil
ominus tamē doctrina sua rediuiua semp
populi cōp̄ressere peccata: et ppter exemplū
vivendi libros ad nostrā etiā memorā irā-
miserūt. **E**nīde queris. Cur non amplius
quod decem epistles ad ecclias scriperit. De-
cem sunt cū cum ea quod dicis ad hebreos. **K**a
reliqui quatuor ad discipulos specialiter sunt
porrecte. Ut ostenderet nouū non discrepa-
re a veteri testamento: et se cōtra legē non fa-
cere moysi ad numerū p̄mōrum de calogi mā-
datorum suas epistles destinavit: et quod ille
preceptis a pharaone instituit liberatos: totū
dem hīc epistolā a diaboli et idolatrie seruitu-
te edocet acquisitos. Nam et duas tabulas
lapideas duorum testamentoꝝ figurā habuisse
viri eruditissimi tradiderunt. Epistola sa-
ne que ad hebreos scribit quidam pauli nō
esse cōtendunt: eo quod non sit eius nomine titu-
lata: et ppter sermonis stilicq; distantiaz: sed
aut barnabe iuxta tertullianuz: aut luce iux-
quoſdam: vel certe clemētis discipuli aplo-
rum et episcopi romane ecclie post aplos or-
dinati. Quibus respondenz est: si ppter
ea paulinō erit: quod eius nō habet nomen er-
go nec alicuius erit: quod nullius nomine titula-
tur. Qd si incōuenientēs absurdumq; est: ipsi-
us magis esse credenda est quod tanto doctrine
sue fulget eloquio. Sed quod apud hebreos

Lue.24.f.

B

Lue.24.f.

E

F

B.y.e.

Prolog' i Epistolas pauli

ecclias qsi destructor legis falsa suspitione
habebat: voluit tacito noie de figuris legis
et veritate xp̄i reddere ratōez ne odiū nois
in frōte p̄titulati vñlit atē excluderet lectio-
nis. Non est sane mirū si eloquentior videa-
tur i pprio. i. hebreo q̄ in pegrino. i. in gre-
co quo certe ep̄le sunt scriptie f̄mone. Qd
uet etiā quosdā q̄re romanorū ep̄la in p̄mo
sit posita: cū eam nō p̄mo scriptā ratio mani
fester Nam hāc se p̄ficentē hyerosolymā
scriptissē testat̄ cum corinthios et alios iam
ante vt ministeriū qd secum portatur erat
colligerent. Ibris adhortatus sit. Unde ei in-
telligi qdam volunt ita omēs ep̄las ordina-
tas: vt p̄ma ponere q̄uis posterior fuit de-
stinata vt p̄singulas ep̄las gradibus ad per-
fectiora veniret. Romanorū namq̄ pleriq̄
tam rudes erant. vt non inteligeret de se ḡ
tia et non suis meritis esse saluatos. et ob hoc
duo inter se populi cōflictarent. Idcirco il-
los indigere asserit corrigi: virtia gentilitas
priora cōmemorans. Corithij autem iam
dicit scientie ḡtiam esse cōcessam: et non tam
omēs increpat̄ q̄ cur peccantes nō increpa-
uerunt. reprehendit. sicut ait. Auditur iter
vos fornicatio. Et iterū. Congregatis vob
cum meo sp̄u. tradere huiusmodi satane.
In secunda v̄o laudan̄. et vt magis ac ma-
gis p̄ficiant commonenſ. Halthē vero iam
nullius criminis arguntur. nisi hoc tantum
q̄ callidissimis pseudo apostolis credideſt
Ephesij sane nulla reprehensione. sed m̄ta
laudes sunt digni: quia fidem apostolicā ser-
uauerunt. Philippenses etiam m̄to magis
collaudantur. qui nec audire quidez fallos
apostolos voluerūt. Thessalonenses ni-
hilominus in duabus ep̄stolis omni laude
p̄sequitur: eo q̄ non solum fidem inconcuſi-
sam seruauerint veritatis. sed etiā in p̄secu-
tione ciuium fuerint cōstantes inuenti. Co-
lossenses autē tales erant vt cum ab aposto-
lo vñli corporalit̄ non fuissent haclaude di-
gai haberet̄. Et si corpore inquit absens sū:
sed spiritu vobiscum sum gaudēs et videns
ordinem vestrū. De hebreis vero qd dice-
dum est: quorū thessalonenses qui pluri-
mum laudati sunt imitatores facti esse dicū-
tur. Sicut ip̄e ait. Et vos fratres imitatores
facti estis eccliarum dei que sunt in iudea.
Eadem em̄ passi estis et vos a contribulib̄
vestris: que et illi a iudeis. Apud ip̄os quo-
q̄ hebreos eadem cōmemorat dicens. Naz
et vincit compassi estis et rapinam bonorū
vestrorū cum gaudio suscepistis. cognoscen-
tes vos habere meliorem et manentem sub-
stantiam.

Incipit prologus specialis
in ep̄stolam ad Romanos

Romanī sunt qui ex iudeis et ḡ
tibus crediderunt. Dispergē-
tentē volebant se alterutruꝝ
supponere. Naz iudei dicebat
Nos sum⁹ ppl̄s dei quos ab-
initio dilexit et souit: nos circūcisi ex genere
abraam. sancta descendim⁹ ex stirpe et notus
retro apud iudeā tantū deus. Nos de egypto
signis dei et p̄tutibus liberati. māre sic-
co p̄transiūm⁹ pede: cū inimicos n̄os ḡuif-
simi fluctus inuoluerent. Nob̄ pluit māna
d̄ns in deserto et q̄si fili⁹ suis celeste pabu-
lum ministravit. Nos dic noctuꝝ in colum-
na nubis ignisq̄ p̄cessit vt nob̄ in inuio iter
ostēderet. At q̄ vi cetera eius circa nos im-
mēla bñficia taceam⁹. nos soli digni fuimus
dei legē accipe. et vocē dei loquentis audire
eiusq̄ cognoscere volūtate. In q̄ lege nobis
pm̄missus est xp̄s: ad quos etiā ip̄e se venisse
testatus ē dicens: nō veni nisi ad oues que
pierant dom⁹ iſrl̄ cū vos canez pot⁹ q̄ ho-
mines appellauerit. Equū ne ergo est vt do-
la hodie deserētes qbus ab initio defuisti
nobis cōparemi. et nō potius in p̄sitorum
locū ex legis autoritate et cōsuetudine depu-
temini. Et h̄ ip̄m nō merebam̄ nisi quia lat-
ga sp̄ dei clementia voluit vos ad nostram
imitationē ad mittere. Hētes etiā ecōtrario
respondebat̄. Quanto cīn̄ maiora erga vos
dei bñficia narraueritis: tanto maioris vos
crimis reos esse mōstrabit̄. Semper em̄ his
olibus exitistis ingrat̄. Nam ip̄is pedibus
qbus aridū mare trāsistis ludebatis an ido-
la q̄ fecistis. et ip̄o ore quo pauloante obne-
cem adūsarioꝝ dño cantauerat: simulacra
vobis fieri poposcisti. ill̄ oculis qbus vene-
rando deū in nube veligne conspicē soleba-
tis: simulacra intuebam̄. Nāna q̄ vobis
fastidio fuit. et sp̄ in deserto cōtra dñm mur-
murastis: ad egyptū vnde vos māu valida
eiecerat redire cupientes. Quid plura? Ita
p̄fes v̄t̄ crebra puocatiō dñm irritauerit
vt ouies in heremo morerent̄: nec plus ex se-
nioribus eoz q̄ duo hoies terrā pm̄missiōis
intrarent. Sed qd antiq̄ replicamus: cū etiā
siilla minime fecissetis d̄ hoc solo nemo vos
dignos venia iudicaret̄ q̄ dñm christū: pro-
phetarū sp̄ vobis vocibus reprimissum nō
solū suscipe noluitis: sed etiā morte pessima
pemistis. Quez vt nos cognouim⁹ statim cre-
didimus cū nob̄ de eo antea non fuerit pre-
dicatum. Un̄ p̄baꝝ q̄ idolis seruiuim⁹: nō
obstinationi mētis: sed ignorātiae depuadū
Qui em̄ cognitū illico sequimur: olim vñq̄

Registrum

sequeremur si antea cognouissemus? Sic autem vos de generis nobilitate iactatis quasi non morum imitatio magis quam carnalis natuitas filios vos faciat esse sanctos. **N**enique esau et hysmael cum stirpe sunt abrae minime tamquam in filiis reputantur. His taliter altercatis apostolus semediū interponens ita partium dirimit questiones. ut neutrū eorum sua iusticia salutem meruisse confirmet: ambos vero populos et scienter et quiter deliquerint. **I**udeos quidem quod per purificationem legis deum in honore rauerint: gentes vero cum cognitum de creatura creatorum: ut deum debuerint venerari, gloriam eius in manu facta mutauerint simula christi. **A**troscopos etiam similiter venientia cōsecutos equales esse verissima ratio demonstrat: presertim cum in eadem lege predictum sit et iudeos et gentes ad christi fidem vocandos esse ostendat. Quoniam obrem vicissim eos humilias ad pacem et concordiam cohortantur.

ExPLICIT plogus. Incipit argumentum.

Romanii sunt partiis italie. Ibi pontifici sunt a falsis apostolis. et sub nomine domini nostri Iesu christi in legem et prophetias erant induiti hos reuocat apostolus ad veram et euangelicam fidem. scribens eis a corinthio.

ExPLICIT argumentum

Incipit capitulatio sive registrum epistole Pauli ad rhomanos. cuius sunt xvij. capitula.

- I **O**stendit apostolus charitatem se habere ad rhomanos. ac deinde via via eorum redarguit. quod sequuntur desideria sua Redarguit apostolus via iudeorum. dicens eos in culpa gentilibus similes. et quo ad aliquid peiores.
- II **O**stendit in quo iudei erant gentilibus meliores: probans tamen gentiles quam iudeos indigere gratia christi.
- III **D**eclarat apostolus per exemplum abrae fidem requiri ad salutem. et legem veterem ad salutem non sufficere.
- V **A**póstolus ostendit virtutem fidei in credentium iustificatiōe. quoniam regnauit mors ab adam usque ad christum.
- VI **D**eclarat apostolus in peccatis non esse manendum et quod sit virtuose operandum.
- VII **P**onit apostolus cessationem legis veteris que est lex mortis. et tractat de lege somnis.
- VIII **O**stendit legi christi esse firmiter adherendum quoniam sua lex est lex vite et lex spiritus.
- IX **D**icit apostolus de iudeorum obstinacione et iudeos a permissione patrum non esse frustatos ostendit. et gentiles vocatos esse come-

morat.

Quat aplius pro iudeis. ostendens quod iustitia faciens dignum vita eterna. solum est ex legge et fide christi.

X

Rerumit aplius insultationem gentilium contra iudeos. et ponit iudeorum presentem execrationem. et concludit profunditas sapientie divine.

XI

Instruit apostolus rhomanos tam in his quod sunt ad deum quam in his qui sunt ad proximum Docet apostolus minores obedire superioribus per subventionem et dilectionem.

XII

Apóstolus maioreshortatur ne inferiores contemnant aut eos scandalizent. sed eos pacifice edificant.

XIII

Hortatur maiores apostolus ut infirmos sustineant. et eos in bonum promoueant. Ac se excusat apostolus cur rhomanos corporaliter non visitauerit.

XIV

Proponit apostolus quoddam exempla bonorum hominum ad imitandum. et ad persecutum inducit.

XV

ExPLICIT Registrum. Incipit epistola beati Pauli apostoli ad Romanos. Capitulum I

XVI

Paulus sermons iesu christi: vocatus apostolus. segregatus in euangelium dei quod annunciat per prophetas suis in scripturis sanctis de filio suo qui factus est ei ex semine dauid secundum carnem quod predestinatus est filius dei in virtute secundum spiritum sanctificationis ex resurrectione mortuorum iesu christi domini nostri per quem accepimus gratiam et apostolatus ad obediendum fidei in omnibus gentibus per nos eius in quibus estis et vos vocati secundum christum. Gratia vobis et pax a deo patre et domino nostro iesu christo. Primum quidem gratias ago deo meo per iesum christum per omnibus vobis. quia fides vestra annuncia in unius munere. **T**estis enim mihi est deus cui filius in spiritu meo in euangelio filius eius. et sine infermatione memoriam vestri facio semper in orationibus meis. obsecrans si quo modo tandem aliquando prosperiter iter habeam in voluntate dei veniendo ad vos. Desidero enim videre vos ut aliquid impartiar vobis gratie spiritalis ad confirmandos vos. id est. simul consolari in vobis per eam que in uitam est fidem vestram atque meam. Volo autem vos ignorare fratres. quod sepe proposui venire ad vos: et prohibitus sum

B

Z